

Púnic, Líbic i Llatí, llengües de l'antigor

PÚNIC I NEOPÚNIC

La llengua púnica és una evolució gràfica i també semàntica de la llengua fenícia, així com la llengua neopúnica ho és de la púnica.

La **llengua fenícia**, de fet, arriba fins el segle VIII abans de Crist, fa uns 2.800 anys. Escrita de dreta a esquerra, de tipus alfabètic i eminentment consonàntica la feien servir, es clar, els fenicis, que vivien llavors a la zona de l'actual Líban, a ciutats com Sidó, Biblos, Tir, etc.

Aquesta llengua fenícia, com ja hem dit, tindrà una evolució amb l'arribada d'aquests pobles a la zona occidental del Mediterrani que es traduirà en l'**escriptura púnica** que existirà entre el segle VIII aC i el segle III aC a l'àmbit de Cartago i els seus dominis. A partir del segle III aC però. es parlarà ja de **neopúnic**, arribant-se a trobar testimonis fins el segle II dC a tot el Nord d'Àfrica, Sardenya, Malta i, aquí, a la Península Ibèrica.

LÍBIC

Llengua del grup líbico-berber. És una escriptura consonàntica i consta de 25 caràcters (alguns dels quals coincideixen amb formes de l'alfabet actual dels tuaregs) de formes geomètriques. En són conservades inscripcions, localitzades sobretot al domini de l'antiga Cartago, difícilment desxifrables i gairebé totes d'època romana. El seu ús, s'extén però, per tot el nord d'Àfrica i, fins i tot, per les Illes Canàries, i se li suposa un origen púnic, estant documentat des del segle III aC.

LLATÍ

El **llatí** és una llengua indoeuropea de la branca itàlica, parlada antigament pels romans. A partir de l'evolució de la seva versió vulgar en sorgiren les llengües romàniques que sobreviuen avui dia, entre les que es troben, per exemple, el català, el castellà, l'italià, el francès, etc.

El seu alfabet és el que fem servir nosaltres, aquest que estic fent servir ara mateix per escriure aquest text. Tenia originàriament 23 lletres, però algunes creades a l'edat

mitjana com W, J han estat incorporades en forces llengües, tot i no utilitzar-se en l'escriptura comuna.

Degut a què els romans l'escamparen per tota Europa, que esdevindria amb els mil·lennis una potència colonitzadora, *l'alfabet llatí* és un dels més emprats arreu del món.